

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Piątek,

29 Marca.
10 Kwieńnia.

Cena Roczna: w Rosyi, s. pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. as. *Półroczna*, 25 r. as. Bez pocztą, dla odbierających w księgarni Smirdina: *Roczna*, 45 rub. as. *Półroczna*, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego: *Roczna*, 55 rub. ass. *Półroczna*, 28 rub. ass.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Ekspedycji Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do księgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjnym; w Wilnie, w księgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Wiadomości krajowe.

CESARSTWO ROSSYJSKIE.

Petersburg 28 Marca.
9 Kwieńnia.

Przez rozkaz dzienny CESARSKI z d. 8 b. m. liczący się w wojsku Pułkownik Zwieriew, mianowany Sprawującym obowiązki Dyrektora lazaretów czynnej armii.

Ukaz CESARSKI do Kapituły orderów Rossyjskich Cesarско-Królewskich orderów.

„17 b. m. Ukazem NASZYM, danym do Kapituły w d. 17 Listopada 1831 roku, zaliczone zostały w poczet orderów Cesarstwa Rossyjskiego ordery Polskie Orła Białego i Ś. Stanisława, pod nazwaniem orderów CESARSKO-KRÓLEWSKICH, a 13 Grudnia tegoż roku, rozkazem NASZYM na imię Kanclerza orderów danym, oznaczone zostały ich stopnie względnie orderów Św. Alexandra Newskiego i Ś. Anny, tak iż order Św. Alexandra Newskiego ma starszeństwo przed orderem Orła Białego, a order Ś. Anny 1 klasy, przed teje klasy orderem Ś. Stanisława.”

„Uznając potrzebnym, powodem oznaczenia stopniowanego tych orderów starszeństwa, ustanowić też i sposób ich noszenia, ROSKAZUJEMY, iżby ci, którzy mają order Orła Białego i Św. Stanisława 1 klasy, nie nosili ani gwiazd ani wstęp tych orderów: pierwsi przy orderze Ś. Alexandra Newskiego, a ostatni przy orderze Ś. Anny 1 klasy; dla oznaczenia zaś że są kawalerami, mają oni przy starszych dekoracjach, nosić krzyże tych młodszych orderów, na wąskich właściwego koloru wstążkach, na szyi.”

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa 20 Marca.

Dnia onegdajszego okropny przypadek przeraził wszystkich mieszkańców w stolicy tutejszej. Stanisław Malinow-

ski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, s powodu zaniedbywania spraw sobie powierzonych od urzędowania usunięty, powziął okropną myśl popełnienia morderstwa, do którego, jak sam wyznaje, oddawna się już był przysposobił. Jakoż, uzbroiwszy się w dość długi, mocno naostrzony nóż, po godz. 3 z południa dnia tego wpada nagle do mieszkania Prezesa Trybunału Województwa Mazowieckiego, Pawła Piotra Brzozowskiego, w pałacu Karasia, naprzeciw kościoła Ś. Krzyża, zastaje go w towarzystwie dwóch osób, w gabinecie swoim siedzącego, i nim ci, nagle tem przyjsciem przerażeni, spostrzedz zdołali, silnem przerznięciem z dwóch stron gardła, życie mu odbiera. Ś. p. Brzozowski, bez wydania najmniejszego głosu, pada bez duszy, z głową zupełnie prawie odciętą, na ziemię. Przybiegła żona, rzuca się na martwe zwłoki małżonka i serdecznemi okrywa je uściskami. Zbiegli się natychmiast domownicy, ale wszelki ratunek już był daremny. Morderca, żadnego nie stawiając oporu, natychmiast związany i w ręce Policji oddany został. Ś. p. Brzozowski pozostawił w nieutulonym żalu żonę swą i dzieci, niemniej licznych krewnych i przyjaciół; smutek powszechny maluje się na twarzach mieszkańców, bo w nim utracili zasłużonego urzędnika i gorliwego cierpiącej ludzkości obrońcę. (Kor. War.)

Wiadomości zagraniczne.

Berlin 29 Marca. Wczora wieczorem umarł tu minister stanu i gabinetu Królewskiego hrabia Bernstorff, z apoplexyi.

— Z rozporządzenia hrabi Trauttmansdorff, ministra austriackiego przy dworze naszym, odbył się 27 b. m. w tutejszym katolickim kościele obchód żałobny, za duszę zmarłego Cesarza Franciszka.

Londyn 25 Marca. W izbie wyższej 23 b. m. lord Brougham złożył prośbę o zniesienie opłaty sztepłowego od gazet, i miał w tym celu długą mowę, s której się pomiędzy innymi wykrywają wiadomości następujące. Opłata sztepłowego daleko jest wyższą od wartości przedmiotu na którym ciąży; dziennik wartujący 2 pensy, płaci 4 pensy sztepłowego. Podatek ten ogranicza czytanie dzienników do nader małej części ludności, gdyż liczba sprzedawanych w całym państwie exemplarzy nie przewyższa 30 milionów rocznie, co nie wynosi i 25 części ilości proporcjonalnej roszkodzącej się w Stanach Zjednoczonych, których obyczaje narodowe tak wiele z angielskimi podobieństwa mają. We Francyi od 1815 do 1829 roku liczba zbywanych exemplarzy wynosiła od 28,000 do 58,000. Zarzucają wprawdzie iż zniesienie sztepłowego od dzienników zmniejszyłoby nader znacznie dochód skarbowy; lecz wynikająca stąd strata zostałaby wynagrodzoną przez zwiększenie się przychodu poczty z rozsyłania dzienników, a nadewszystko opłaty od ogłoszeń. Innym zarzutem przeciw środkowi temu jest, iż znacznieby zwiększył liczbę pism niemoralnych: lecz i dzisiaj, liczba takich, gazet wydawanych bez stępla, nie jest dla tego mniejsza. Wychodzi ich około 163, większa część których prawdziwie jest szkodliwą. Tym więc sposobem sztepłowe od gazet daje przywileje wyłącznie nie dobrym ale złym gazetom.

— W izbie niższej 20 b. m. P. Hardinge przekładał niektóre środki zamiany dziesięcin w Irlandyi na inny podatek, o których wnieść ma potem bil osobny. Proponowane przezeń postanowienia są treści następującej:

„Izba uznaje, za pożyteczną znieść w Irlandyi dziesięciny i zastąpić je innymi poborami, ciężącemi na własności gruntowej, którychby wartość spływać mogła do rąk dzisiejszych właścicieli dziesięcin. Pobór ten gruntowy, wynoszący 75% wartości dziesięciny, płacony będzie nie przez dzierżawcę, w którego posiadaniu własność gruntuwa się znajduje, lecz przez samego właściciela, i będzie mógł zostać jednorazowo wykupiony, złożeniem wartości wyrównywającej 20-stoletniemu jego produktowi. — Duchowni irlandzcy, którym wydane zostały wynagrodzenia z miliona uchwalonego na ten koniec przez parlament, w roku 1833, nie będą obowiązani do ich zwrotu, a zaległości dziesięcin za rok 1834 zaspokojone zostaną z summy 307,000 f. ster, od wspomnianego miliona pozostającej.”

Po dość żwawych rospawach za i przeciw tym postanowieniom, sir R. Peel, który stawał w ich obronie, zgodził się na cofnięcie ostatniego z nich. Śród wszczętych z tego powodu sporów, przyszło do nader uszczypliwych przymówek pomiędzy P. Peel i P. Hume, które zaledwie ustały za przywołaniem ich do porządku przez prezesa. Podana przez PP. S. Rice i Hume poprawa tego wniosku, — zawierająca proste twierdzenie: iż izba sądzi za rzecz potrzebną zmodyfikować i ulepszyć prawa o dziesięcinach w Irlandyi, — otrzymała za sobą tylko 198 głosów, kiedy tymczasem za pierwotną formą postanowienia oświadczyło się ich 213; Tą więc razą ministerstwo miało za sobą większość 15 głosów.

23go, P. Roebuck oskarżył kanclerza skarbu o naruszenie przywilejów izby przez list, który, po wczorajszych przymówkach w izbie s P. Hume, napisał do tego ostatniego, z żądaniem objaśnień względem obrażających wy-

razów użytych przeciw niemu. P. S. Rice ujął się za P. Peel, twierdząc iż izba nie była przyzwolitem miejscem do osobistych objaśnień. Usprawiedliwiał go także lord Russel, w skutek czego P. Roebuck wniosek swój cofnął. — Na wspomniany list lorda Peel P. Hume odpowiedział, również pisemnie, iż nie zdaje mu się iżby jego słowa mogły być poczytane za obrażające; że nie miał żadnego zamiaru obrażenia P. Peel, i że mocno żałuje jeśli, śród żywości rospaw parlamentowych, wymknęły mu się jakie słowa, któreby na złą stronę tłumaczyć się dały.

— Lord H. Cowley mianowany został posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym angielskim przy Królu Jmci Francuzów, i mianowanie to jest już urzędownie ogłoszone.

— P. Hume żądał ażeby złożone zostały parlamentowi rachunki właścicieli morskich latarni, które, pozakładane większą częścią nie s rzeczywistej potrzeby lecz s chęci zysku, są powodem licznych nadużyć. Nieraz pozwalano faworytom Królewskim stawiać takie latarnie gdzie się podobą, nadając im prawo pobierania opłat ze wszystkich przechodzących okrętów. Dzisiaj, w Anglii, znajduje się 134 takich latarni, których czysty dochód wynosi do 240,000 f. sterl. Pobierane przez nich opłaty utrudniły handel londyński do tego stopnia, iż tej może okoliczności przypisać należy wzrost handlu miasta Liverpool, dokąd zawijają wszystkie okręty przybywające z Ameryki, jedynie dla uniknienia latarni któremi pobraża są najeżone. Dla powzięcia dokładnego wyobrażenia o nadużyciach tego rodzaju dość jest wiedzieć, iż utrzymanie jednej s takowych latarni nie kosztuje więcej nad 1,600 f. st. rocznie, a przynosi właścicielowi swojemu przeszło 8,000 f. sterl.

— *Times* twierdzi jakoby powszechnie mówiono iż wniosek lorda Russell względem użytku dóbr kościoła Irlandzkiego jest ostatniem pokuszeniem się opozycyi na wywrócenie obecnego ministerstwa.

— Ospa czyni w Londynie straszne spustoszenia.

Paryż 25 Marca. W izbie deputowanych 20 b. m. zajmowano się dalszym rozbiorem projektu prawa o odpowiedzialności ministrów. Szósty artykuł projektu (przybierający N. 7), przyjęty z niektórymi zmianami, jest następującego brzmienia.

«Art. 7. Jeśli którykolwiek z ministrów przejdzie granice wydatków budżetem dla jego wydziału oznaczonych, a żądane przezeń dodatkowe lub nadzwyczajne summy zostaną odrzucone, izba deputowanych, w razie znacznego przekroczenia, będzie mogła oskarżyć go o fałsz z urzędu (prévarication). Sąd izby parów, na zanesioną skargę, będzie mógł zasądzić na oskarżonym ministrze część, albo też i całą odrzuconą summe.»

Tegoż dnia przyjęto jeszcze kilkanaście dalszych artykułów projektu o którym mowa, które zawierają w treści co następuje:

Art. 8 — 19. Izba deputowanych może ministra pod sąd oddać jedynie za zasadzie oskarżenia, podpisanego przez pięciu członków izby, jakowe powinno być złożone prezesowi i niezwłocznie zakomunikowane ministrowi którego się tyczy. Izba powinna do trzech dni rzecz tę rozstrzygnąć i oskarżenie odrzucić, lub mianować komissyę dla rospatrzenia go. Komissya ta składać się ma z 9 członków, do niej wszakże nie mogą należeć ci którzy oskarżenie podpisali. Komissya odbiera i rospa-

truje dokumenta, które złożone jej być mają tak dla ugruntowania skargi jak i na obronę oskarżonego, i wzywa świadków, którzy stawać przed nią mają pod obawą kar prawnych. Samego ministra nie może wprawdzie do objaśnienia się wzywać, lecz ma prawo żądać od niego takich objaśnień na piśmie. Rząd ze swojej strony ma prawo odmówić jej zakomunikowania takich aktów, których ogłoszenie mogłoby stać się dla publicznego interesu szkodliwem. — Komissya powinna raport swój wygotować najdalej w zakresie jednego miesiąca. W razie przeciwnym, zostaje rozwiązana, i, jeśli do dni 14 po jej rozwiązaniu inna komissya nie zostanie na jej miejsce mianowana, oskarżenie samo przez się upada. Izba przystępuje do ogólnej narady dopiero w 8 dni po złożeniu raportu komissyi i zakomunikowaniu go oskarżonemu ministrowi. Jeśli wśród ogólnej narady wniesieniem zostanie odrzucenie oskarżenia, tedy wniosek ten iść ma na głosy przed wszystkimi innymi. W razie przeciwnym, izba głosuje oddzielnie na każdy punkt oskarżenia, za pomocą galek, a nakoniec na wszystkie punkta razem wzięte. Jeśli punkta oskarżenia zostaną przyjęte, izba mianuje niezwłocznie 5 komissarzy, dla zaniesienia skargi i popierania jej w izbie parów. Zapadła w tej mierze rezolucya, podpisuje się przez prezesa i sekretarzy, i przedstawia się jednocześnie Królowi i izbie parów. Jeśli sessya izb zostanie zamknięta przez złożeniem się sądu parów, sprawa zawiesza się do sessyi następującej; przeciwnie, idzie swoim trybem, jeśli sessya zostanie zamknięta już po złożeniu się sądu parów. Jeśli izba deputowanych zostanie zupełnie rozwiązana, już po ukończeniu się rozpraw sądowych izby parów, wyrok jej nie traci mocy. Lecz jeżeli zupełne rozwiązanie takowe, nastąpi jeszcze przed ukończeniem się rozpraw sądowych, cała sprawa zawiesza się. Nowa izba ma prawo oskarżenie wznowić; lecz jeżeli wznowienie to, do trzech miesięcy po otwarciu jej nie nastąpi, dawniejsza skarga całkowicie upada. Jeśli, podczas takowego odroczenia sprawy, oskarżony minister zostaje w więzieniu, izba parów może go, za złożeniem kaucyi, wypuścić; lecz kaucya ta zwraca mu się dopiero po upływie 3 miesięcy, jeśli w tym zakresie nowa izba oskarżenia nie wznowi.

Posiedzenie 21 b. m. poświęcone było słuchaniu prośb. Zwróciła na siebie szczególną uwagę jedna tylko prośba, jednego s paryskich pisarzy, o wystawienie marszałkowi Ney, naprzeciw pałacu Luxemburskiego, konnego posagu; lecz, ze względu na dążenie do podżegania politycznych namiętności została odrzuconą.

— Piszą z Lyonu pod d. 20 b. m. «Przybył tu właśnie oddział straży municypalnej paryskiej, dla eskortowania więźniów politycznych, którzy niezwłocznie do stolicy wywiezieni być mają. Pojadą oni pocztą.»

— Wiele pułków otrzymało rozkaz zbliżenia się ku stolicy w pierwszym tygodniu Kwietnia. — 35 liniowy, kwaterujący w Arras, wyruszyć ma tam niezwłocznie. Tymczasowo, s powodu przewiezienia więźniów politycznych z Lyonu, ściagnione zostaną do przedmieści poblizsze załogi.

— Powiadają jakoby znany poeta Béranger zupełnie zrujnowany został bankructwem jednego domu handlowego, któremu powierzył był cały swój majątek.

— Według wiadomości z Madrytu, dochodzących 15 b. m. nowy minister wojny, generał Valdez zabronił w ca-

łym wojsku śpiewania pieśni wojennych, wznoszenia okrzyków «niech żyje» i wszelkich narodowych śpiewów.

— Wiadomości z Hiszpanii nie zawierają nic nowego o działaniach wojennych; podają nam tylko niektóre szczegóły o okrucieństwie i groźbach generała Miny. 14 b. m. generał ten wydał do nawarczyków odezwę, w której, przypominawszy dawne ofiarowanie amnestyi, oświadcza iż od-tąd wojna rozpoczyna się w całym tego słowa znaczeniu, i oznajmuje o losie wsi Lekaroz, w której znaleziono broń i amunicye karlistów, i która została za to tegoż 14 b. m. spalona; z mieszkańców zaś jej, każdego piątego człowieka rozstrzelano. Generał Mina kończy odezwę swoją upomnieniem, iż podobny los czeka wszystkich którzyby przykład wsi Lekaroz naśladowali.

Bruxella 25 Marca. W izbie reprezentantów 24 b. m. minister wojny żądał wyznaczenia mu 3,490,000 fr., na roboty fortifikacyjne wzdłuż granicy północnej; z ogólnej tej summy 1,500,000 użyje się na obwarowanie Zammell, 1,500,000 na fortyfikacye Diest, 400,000 dla Lierre i 900,000 dla Hasselt.

Rzym 17 Marca. Ostatnimi dniami, w skutek jakiejś nieostrożności. pożar wybuchnął we własnych pokojach Ojca Ś., lecz szczęśliwie ugaszony został przez dzielną pomoc mieszkańców, którzy ocalili tym sposobem cały Watykan od grożącego mu niebetpieczeństwa.

— Marszałek Marmont, xżę Raguzy przybył właśnie do Rzymu, s podróży swojej do krajów wschodnich.

Statystyka.

Stan miast w gubernii Wołyńskiej w r. 1833. Żytomierz, nad rzeką Teterową. Ludność męska 13,064, żeńska 13,364. Kupców 2ej gildyi 14, kupcowych 6; 3ej gildyi kupców 66, kupcowych 45. — Kościołów murów. 3, drewnian. 5. — Domów murów. 39, drewnianych 1247. — Szkolnych zakładów duchowny 1, świeckich 4. W duchownym uczniów 4; w świeckich uczniów 274, uczenie 225. — Fabryk i rękodzielni 12, w nich robotników 78. — Sklepów 179. — Traktjerni 4, szynków 61.

Włodzimierz nad rzeką Ługą. Ludność męska 2519, żeńska 1809; kupców 3ej gildyi 35, kupcowych 20. — Kościołów murów. 6, drewnianych 1. Domów murów. 15, drewn. 434. Fabryk 10, w nich robotników 300. — Sklepów 92. — Traktjernia 1, szynków 41.

Dubno nad rzeką Ikwą. Ludność męska 4,261, żeńska 4,420. Kupiec 1ej gildyi 1, kupców 2ej gildyi 4, kupcowa 1; 3ej gildyi kupców 48, kupcowych 26. Kościołów murów. 4, drewnianych 3. Domów murów. 26, drewn. 711. Sklepów 197. Traktjerni 7. Szynków 95.

Zasław nad Horyniem. Ludność męska 4,390, żeńska 3,748. Kupców 1ej gildyi 8, kupcowych 4, 3ej gildyi kupców 58, kupcowych 47. Kościołów murów. 3, drewnian. 2; Domów murów. 25, drewnianych 691. Sklepów 112. Traktyer 1, szynków 80.

Krzemieniec nad Ikwą. Ludność męska 3,134, żeńska 2,626. Kupców 2ej gildyi 5, kupcowych 2; 3ej gildyi kupców 24, kupcowych 16. Kościołów murów. 3.

drewn. 2. Domów murow. 26, drewn. 681. Sklepów 100. Traktyerów 2, szynków 40.

Kowel nad Turiją. Ludność męska 1,853, żeńska 1,295. Kupców 3ej gildyi 15, kupcowych 9. Kościołów drewn. 5. Domów murow. 1, drewnian. 423. Zakład szkolny duchowny 1, w nim uczniów 24. Fabryk 3, w nich robotników 10. Sklepów 98. Traktyer 1, szynków 35.

Łuck nad Styrem. Ludność męska 2,280, żeńska 1,350. Kupców 1ej gildyi 2, kupcowa 1; 2ej gildyi kupców 5, kupcowa 1; 3ej gildyi kupców 64, kupcowych 41. Kościołów murow. 9. Domów murow. 48, drewn. 356. Szkolnych zakładów świeckich 2, w nich uczniów 121, uczenie 14. Sklepów 28. Traktyerów 2, szynków 32.

Nowograd Wołyński nad Słuczą. Ludność męska 2,422, żeńska 2,315. Kupców 3ej gildyi 11, kupcowych 11. Kościołów murow. 2, drewnianych 2. Domów murow. 6, drewn. 551. Fabryk 3, w nich robotników 6. Sklepów 38. Traktier 1, Szynków 17.

Ostrog, nad Wiliją i Haryszczą. Ludność męska 3,094, żeńska 3,250. Kupców 2ej gildyi 9, kupcowych 8; 3ej gildyi kupców 46, kupcowych 35. Kościołów murowan. 1, drewnianych 4. Domów murowan. 63, drewnian. 615. Sklepów 41. Traktyer 1, szynków 25.

Owrucz s przedmieściem Ostrowem i futorami nad Narynią. Ludność męska 1,359, żeńska 1,076. Kupców 3ej gildyi 7, kupcowych 14. Kościołów murow. 1, drewn. 1. Domów drewnianych 397. Sklepów 65. Szynków 21.

Równonad rz. Ustia (Ościenica?) Ludność męska 2,373 żeńska 2,403. Kupców 1ej gildyi 7, kupcowych 6; 3ej gildyi kupców 23, kupcowych 27. Kościół murowany 1, drewnian. 2. Domów murow. 28, drewn. 330. Fabryk 5, w nich robotników 78. Sklepów 24. Traktyer 1. szynków 25.

Stary-Konstantynow. nad Słuczą i Ikopotią. Ludność męska 9667, żeńska 4,606. (?) Kupców 1ej gildyi 3, kupcowa 1; 3ej gildyi kupców 63, kupcowych 47. Kościołów murow. 6. Domów murow. 75, drewnianych 831. Fabryk 12, w nich robotników 21. Sklepów 170. Traktyer 1, szynków 120.

Oprócz tego Gubernija ma 131 miasteczek; w nich ludność męska 100,099, żeńska 94,833. Kupców 1ej gildyi 7, kupcowych 5; 2ej gildyi kupców 12, kupcowych 11; 3ej gildyi kupców 598, kupcowych 616. Szkolnych zakładów duchown. 3, świeckich 4. W duchownych uczniów 1004; w świeckich uczniów 20, uczenie 29. Dwa jeszcze miasteczka z ratuszami (посады) miały ludności męskiej 308, żeńskiej 262.

Stan miast w gubernii Grodzieńskiej w r. 1833.
Grodno nad Niemnem. Ludność męska 2,268, żeńska 2,451. Kupców drugiej gildyi 5, kupcowych 8; 3ej gildyi kupców 77, kupcowych 46. Kościołów murowanych 11. Domów murowan. 99, drewnian. 791. Szkolnych zakładów duchow. 2, świeckich 3. W duchownych uczniów 15, w świeckich uczniów 230, uczenie 53. Fabryka 1, robotników w niej 14. Sklepów 89. Traktyerów 7, szynków 250.

Brześć Litewski nad Bugiem i Muchawcem. Ludność męska 4,426, żeńska 3,280 kupców 1ej gildyi 8, kupcowych 7; kupców 2ej gildyi 5, kupcowa 1, kupców 3ej gildyi 113, kupcowych 70. Kościołów murow. 2, drewn. 2. Domów murow. 51, drewn. 675. Zakład szkolny świecki 1, w nim uczniów 146. Fabryk 2. Sklepów. 157. Traktyerów 3. Szynków 120.

Wołkowysk nad Wołkowską. Ludność męska 950, żeńska 1000. Kupiec 2ej gildyi 1, kupcowa 1. Kupców 3ej gildyi 5, kupcowych 5. Kościół drewniany 1. Domów murow. 5, drewnianych 337. Fabryk 7, w nich robotników 362. Sklepów 30. Traktyer 1. Szynków 25.

Kobryń nad rz. Muchawcem. Ludność męska 2594, żeńska 2115. Kupców 3ej gildyi 24, kupcowych 25. Kościołów murow. 1, drewn. 4. Domów murow. 4, drewnian. 544. Zakład szkolny duchown. 1, świecki 1. W duchownym uczniów 65; w świeckim uczniów 6, uczenie 2. Fabryk 6, w nich robotników 15. Sklepów 36. Traktyerów 2. Szynków. 32.

Lida nad rz. Lidzją. Ludność męska 1006, żeńska 975. Kupców 3ej gildyi 10, kupcowych 9. Kościołów murowan. 2. Domów murow. 4, drewn. 273. Szkolny zakład duchowny 1, w nim uczniów 79. Fabryka 1, w niej robotników 6. Sklepów 47. Traktyerów 2. Szynków 35.

Nowogródek. Ludność męska 1060, żeńska 1061. Kupców 3ej gildyi 21, kupcowych 21. Kościołów murow. 5, drewniany 2. Domów murowanych 6, drewnian. 358. Sklepów 96. Traktyer 1. Szynków 38

Prużana nad Muchawcem. Ludność męska 1114, żeńska 875. Kupców 3ej gildyi 13, kupcowych 6. Kościołów drewnianych 3. Domów murow. 3, drewnianych 407. Fabryk 2, w nich robotników 32. Sklepów 47. Szynków 34.

Słonim nad rz. Szczarą. Ludność męska 2543, żeńska 2639. Kupców 3ej gildyi 27, kupcowych 26. Kościołów murow. 6, drewniany 1. Domów murow. 4, drewnian. 654. Zakład szkolny świecki 1, w nim uczniów 97. Fabryk 3, w nich robotników 143. Sklepów 151. Traktyerów 2. Szynków 27.

Prócz tego w 73 miasteczkach ludność męska 27,735, żeńska 26,135. Kupców 2ej gildyi 6, kupcowych 4. 3ej gildyi kupców 122, kupcowych 81. Szkolnych zakładów duchown. 3, świeckich 7. W duchownych uczniów 6; w świeckich uczniów 571, uczenie 35.

Stan miast w obwodzie Białostockim w r. 1833.
Białystok nad Białą. Ludność męska 4,569, żeńska 4,648. Kupców 1ej gildyi 7, kupcowych 6; 2ej gildyi kupców 13, kupcowych 15, 3ej gildyi kupców 69, kupcowych 79. Kościołów murow. 4, drewn. 1. Domów murow. 87, drewn. 518. Szkolnych zakładów duchown. 4, świeckich 4. W duchownych uczniów 51, w świeckich uczniów 371, uczenie 28. Fabryk 17, w nich robotników 634. Sklepów 171. Traktyerów 4. Szynków 98.

Bielsk nad Bielanką. Ludność męska 1,185, żeńska 1,181. Kupców 3ej gildyi 9, kupcowych 9. Kościołów murow. 2, drewn. 4. Domów murow. 8, drewnian. 279. Szkolnych zakładów świecki 2, w nich uczniów 52. Sklepów 23. Traktyer 1. Szynków 48.

Drohiczyn nad Bugiem. Ludność męska 455, żeńska 472. Kościołów murow. 4 drewn. 1. Domów murow. 9, drewn. 128. Zakład szkolny świecki 1, w nim uczniów 141. Sklepów 5. Traktyerów 2. Szynków 12.

Sokołka. Ludność męska 1,211, żeńska 1,160. Kupców 3ej gildyi 14, kupcowych 16. Kościół drewn. 1. Domów murow. 21, drewn. 244. Sklepów 24. Traktyerów 4. Szynków 37.

Wieliz nad Dźwiną. Ludność m. 3432, żeńska 3473, kupców 2ej gildyi 3, kupcowych 3; 3ej gildyi kupców 37 kupcowych 25; kościołów murow. 6, drewnianych 4.

Domów murowanych 13, drewnian. 1018. Zakładów szkolnych świeck. 2. Uczniów 78, uczenie 3. Sklepów 53, Szynków 23.

Horodek nad Horożanką. Ludność m. 846, ż. 850. Kupców 3ej gildyi 18, kupcowych 13. Kościół murow. 1 drewniany 1. Domów drewn. 240. Sklepów 60. Szynków 10.

Dyneburg nad Dźwiną. Ludność m. 3543, ż. 2718. Kupców 2ej gildyi 12, kupcowych 8. Kupców 3ej gildyi 145, kupcowych 112. Kościół murow. 1, drewn. 1. Domów murow. 17, drewn. 545. Zakład szkolny świecki 1. Uczniów 84. Fabryk 4. Robotników 2000. Sklepów 121. Traktyerów 5. Szynków 13.

Dryssa nad Dźwiną. Ludność m. 310, ż. 487. Kupców 3ej gildyi 21 kupcowych 38. Kościołów murow. 2. Domów murow. 2. drewnianych 130. Fabryka 1, robotników 2. Sklepów 21. Szynków 7.

Lepel nad Ulanką. Ludność m. 1736, ż. 981. Kupców 3ej gildyi 14, kupcowych 16. Dom murow. 1, drewn. 193. Szkolnych zakładów świeckich 2. Uczniów 148. Fabryk 2, robotników 10. Sklepów 10. Traktier 1. Szynków 11.

Lucyn. Ludność m. 1095, ż. 350. Kupców 3ej gildyi 5, kupcowych 10. Kościół drewn. 1. Domów murow. 3, drewn. 350. Zakład szkolny świecki 1. Uczniów 10, uczenie 3. Sklepów 260. Szynków 15.

Newel nad Emienką. Ludność m. 2276, ż. 2328. Kupców 3ej gildyi 99, kupcowych 75. Kościołów murow. 4, drewn. 4. Domów murow. 9, drewn. 488. Zakład szkolny duchowny 1, świeckich 2. Uczniów w duchownym 27. W świeckim uczniów 72, uczenie 13. Fabryk 17. Robotników 49. Sklepów 76. Szynków 19.

Połock nad Dźwiną. Ludność m. 4414, ż. 4474. Kupców 2ej gildyi 6, kupcowych 7, 3ej gildyi kupców 303, kupcowych 366. Kościołów murow. 8. drewn. 5. Domów murow. 31, drewn. 1038. Szkolnych zakładów duchown. 2, świeckich 5. W duchownych uczniów 194; w świeckich uczniów 59, uczenie 43. Fabryk 16. Robotników 27. Sklepów 103. Traktyer 1. Szynków 57.

Rzeżyca nad Rzeżycą. Ludność m. 400 ż. 345. Kupców 3ej gildyi 18, kupcowych 15. Kościół drewniany 1. Domów murow. 3, drewn. 170. Sklepów 20. Szynków 8.

Miasta niegdyś powiatowe (замшанные).

Brańsk nad Nurcem. Ludność męska 667, żeńska 652. Kupców 3ej gildyi 3, kupcowych 4. Kościołów drewn. 2. Domów murow. 4, drewn. 108. Zakład szkolny świecki 1, w nim uczniów 32, uczenie 2. Sklepów 3. Szynków 16.

Goniądz nad Bobrem. Ludność m. 750, ż. 800. Kupców 3ej gildyi 6, kupcowych 7. Kościołów drewn. 2. Domów murow. 15, drewn. 185. Szkolny zakład świecki 1. W nim uczniów 30, uczenie 10. Sklepów 6. Szynków 15.

Knyszyn. Ludność m. 743, ż. 766. Kościół murow. 1, drewn. 1. Domów murow. 2, drewn. 245. Zakład szkolny świecki 1. W nim uczniów 32, uczenie 4. (Rubryka fabryk nie zawiera żadnej cyfry, lecz rubryka robotników w fabrykach ma cyfrę 166). Sklepów 12. Szynków 12.

Rozmaitości.

FERDYNAND I, CESARZ AUSTRYJACKI.

Ferdynand I urodził się w Wiedniu 19 Kwietnia 1793, liczy więc teraz lat 42. Zewnętrzna postawa Ferdynanda znamionuje człowieka zamyszonego. Przytomności umysłu, odwagi i dobroczynności dał szczególne dowody w czasie nagłego napływu łodów na Dunaju r. 1829, gdzie z niebezpieczeństwem własnego życia niósł pomoc północnym przedmieściom Wiednia, wodą zalany. Zresztą nader jest wyrozumiały i bardzo łagodnych obyczajów. Słabowite zdrowie w wieku dzieciennym kazało się obawiać o życie jego. To też było przyczyną, iż Arcyxięcia długo do stanu wojkowego nie sposobiono. Później zdrowie jego znacznie się polepszyło. W pierwszych latach po zawarłym powszechnym pokoju, odbył Cesarz Ferdynand podróż po Francyi, Włoszech i Szwajcaryi, równie jak i po większej części prowincyj Cesarstwa Austryjackiego, gdzie łagodność jego postępowania, oraz świadczone dobrodziejstwa, niemało mu sere zjednały.—Stosując się do dawnej polityki domu Habsburskiego: koronowania Następcy tronu za życia ojca, zarządził *) Cesarz Franciszek I koronacją Arcyxięcia Ferdynanda na Króla Węgierskiego. Obrząd ten odbył się z wielką okazałością w Prezburgu, dnia 28 Września 1830, i nowokoronowany Monarcha przyjął tytuł Ferdynanda V, młodszego Króla Węgierskiego. Tytuł ten nie dawał mu wszelako żadnych praw do kierowania interesami publicznymi. Dnia 27 Lutego 1831 zaślubił Arcyksiężnę Karolinę, Xiężniczkę Sardyńską. — Rzadkiej przytomności umysłu i odwagi dał Ferdynand szczególne dowody w czasie wielkiej powodzi roku 1833, kiedy, z narażeniem się na niebezpieczeństwo utraty życia, ratował ludzi i dostarczał im żywności, oraz podczas zamachu na życie swoje, uczynionego w Baden pod Wiedniem, przez niejakiego Reindl, mającego pomieszać zmysły. Ferdynand był wówczas pierwszym, który bez żadnego przełknięcia myślał jedynie o przestרחu, jakim czyn ten nabawił ojca jego; był oraz pierwszym, który pospieszył uwiadomić tego ostatniego o całym wypadku, i okazał, iż jest zdrow i bez żadnego szwanku. Ferdynand I założył, wielkim kosztem i z nie małą znajomością rzeczy, wielki gabinet technologiczno-przemysłowy, za pomocą Rady Rządowego Keess. W ogólności poświęcał się naukom z wielką gorliwością, szczególnie upodobał sobie był naukę heraldyki. — Cesarz Ferdynand ma trzy siostry i jednego brata. Marya Ludwika, była Cesarzowa Francuzów, jest od niego starsza o dwa lata. Druga siostra, Marya Klementyna, licząca dzisiaj lat 37, jest małżonką Xięcia Leopolda Salerno, stryja panującego dzisiaj Króla Neapolitańskiego, Ferdynanda II. Trzecia siostra, Arcyksiężniczka Marya Anna, urodzona roku 1804, jest Xienią PP. Kanoniczek w Pradze. Jedyny brat Cesarza, Arcyksiążę Franciszek, liczy teraz lat 33 i ma 3 synów z małżonki swojej, Arcyksiężny Zofii, Królowny Bawarskiej. Sam Cesarz nie ma dotąd żadnego potomstwa. (Kor. War.)

*) Sic. (Wyd. Tyg.)

NOWE XIĄŻKI

(Artykuł nadesłany.)

Znicz s 1835 r. — Papier i druk niezły, litografie nędzne; całe jednak wydanie dość ozdobne. Materiały po większej części dobre, wierszyki Pitschmana i *Konia stepowego* zdałoby się wyeliminować.

Szacowny jest ułamek: *Litwa pod względem cywilizacji w trzech Iszych jej chrześcijaństwa wiekach.* — Na czele dzieła jest wizerunek Symona Żukowskiego, któremu oddał cześć pośmiertną w *Wspomnieniu* Jocher Adam. Pięknego i oryginalnego są dwa kawałki prozą: *Xięcia Ogińskiego* — Familia ta zdaje się być ukochaną od Muz i Minery. — Zajmująca fantasmagorya historyczna P. Kraszewskiego, który wystąpił też z wierszami pełnemi talentu; jego *Dwa słowa* godne są dobijać się o palmę z *Dwoma słowami* Mickiewicza. — Nie mogę powstrzymać się od przytoczenia ślicznego początku jego fantazyi pod tytułem: *Zawsze razem.*

«Twoje lica tak świeże, tak niebieskie oczy,
Twój włos złoty, w ulotne zamknięty pierścienie,
I głos twój jak arfy eolskiej uroczy,
I ży twoje — o! biędna, i twoje westchnienie,
I wszystko cośmy w tobie wielbili, kochali,
I ty sama — zginęłaś w zapomnienia fali! —
Na toż się było rodzić, w morzu życia płynąć,
Walczyć z burzą i gromem, by od gromu zginać? ..
Proch s twego ciała w grobie — dusza będzie w niebie;
Ale ty, ty, gdzie będziesz? gdzie ja znajdę ciebie?
O! duszę miałaś piękną! lecz cóż s twojej duszy,
Jeśli się jej świątynia na wieki roskruszy?
Znajdę tylko proch w grobie, tylko duszę w niebie,
A nigdzie, nigdzie — ciebie!» —

Znalazłoby się jeszcze dosyć do chwaleń i przytoczenia, ale nie chcę obciążać pisma poświęconego ważniejszym doniesieniom.

Chciaż *Znicz* nie może jeszcze zrównać swemu poprzednikowi *Melitele*, którego szczególną ozdobą były dwa fragmenta Korzeniowskiego, nastrocza nam jednak miłą uwagę iż wiek nasz jest prawdziwie poetycznym dla Polski i Francyi, jak w Niemczech za czasów Goethego. Mnóstwo pączków rozwijających piękne swe listki na polu poezyi. — Oby znalazło się dosyć umiających je godnie cenić!

Jutrzenka z 1834 r. W Tyg. przeszłorocznym bardzo krótka była wzmianka o tym noworoczniku, zasługującym na obszerniejsze wspomnienie. — *Jutrzenka* ma gorszy druk i papier od *Znicza*; za to litografią znacznie lepszą. Wstyd, istotnie, zaczynać recenzję od druku i papieru, ale niesposób nie wymagać pięknego wydania w almanachach. Czas już żeby PP. Drukarze uwolnili nas od przykrego obowiązku krytykowania fizycznych części książek.

Nie tylko w Anglii damy wzięły się tak mocno do pisanie. W noworoczniku też Warszawskim występują, w wielkiej części polki, z ładnemi swemi płodami, a na ich czele stoi P. Nakwaska, z nader zajmującą swą powieścią: *Młodość Kopernika.*

Na początku dzieła jest widok miasta Kazimierza, dobrze oddany, i prawdziwie narodowe jego wspomnienie — «Czujesz jak powietrze polskie wieje po tym opisie.» — «Dalej *Fraszki* Kazimierza s Królówki. By dać o nich wyobrażenie, przytoczę ich kilka:

Udział.

Im lepszą jesteś częścią stworzenia,
Tém więcej ciępisz jego cierpienia.

S Podwórka.

Gąski miały radę długą,

Jedna mądrzejsza nad drugą;

W tém najgłupszej nie wiedzieć co się uwidziało,

Wrzaska, i wszystko za nią w błoto poleciało.

Definicja człowieka.

Co to jest za stworzenie, gdy pytać się godzi?

— Coś, skądśi, kędyś, jakoś i pociąg przechodzi. *)

Dalej ciekawy ustęp s poematu Sanskryckiego, *Sawitry*, s czasów przedhomerycznych, przełożony przez tegoż Kazimierza; piękny wyjątek z jego pisma pod tytułem: *Piękność i Wzniosłość.* — W ogólności, wszystkie przedmioty których dotknął P. Kazimierz s Królówki, są dobrze wybrane i opisane; a najwięcej jest jego płodów, tak oryginalnych jak tłumaczonych. Godnych też ma współautorów *Jutrzenka*, tak iż nie znaleźliśmy do wyrzucenia.

Nie zdarzyło się nam czytać wzmianki o poezjach pana J. N., wyszłych w Krakowie, jeszcze 1829 r., a które nam teraz dopiero wpadły w ręce; przeto pozwolimy sobie kilka słów o nich powiedzieć.

Nie są one przyciągające do czytania, mają bowiem powierzchowność nędzną i tytuł śmieszny: *Poezye i Sonety?* jakby sonety nie były poezjami. Autor ich jednak ma dość talentu, niewyrobionego wprawdzie, i opisuje przedmioty bardzo dla polaków zajmujące, i godne ubrania w suknię poetyczną jako to: okolice Krakowa, pomniki naszych przodków. Zaiście, pierwsze pięknie już są opisane przez Wężyka, ale pan J. N. inaczej je ubrał w sonety, nakształt sonetów Krymskich Mickiewicza. Przytoczymy z nich jeden:

Pomnik Kościuszki.

Powstał kolos pamiątek w krainie Sarmatów,

Jak maszt sławiańskiej łodzi, rzuconej śród świata;

S chmur złoczonych jutrzienką ranna jego szata,

W południe go osłania baldakim z bławatów.

Natrząsa się s śnieżystych olbrzymów — Karpatów,

Bo sławą zwalczy z niemi tysiąc wieków lata!...

A choć już mrok otoczy i siostrę i brata, **)

On jeszcze pływa czołem w potokach szkarłatów.

Tam kędy u stóp jego majowe nadbrzeże,

Czy miasto czarodziejskie w Wandalu głębinie?

— To się kąpią Wawelu i baszty i wieże!

A ten głos rozstrzelony po niebios pustyni?

— To pustelnik strzegący ubogiej świątyni, ***)

Odmawia za obrońcę wolności pacierze!

5 Mar. 1835.

T. B.

*) Jak łaskawy korespondent, tak i my, nie dajemy żadnego zdania o tych fraszkach. (*Wyd. Tyg.*)

**) Kopiec Wandy i Krakusa.

*** Na górze Ś. Bronisławy znajduje się mały Kościółek tejże świętej opiekunki Krakowa, przy którym ciągle przebywa pustelnik.